

1



9



8



2



Юмак

december

грудень



ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і потвердженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за зібрання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані вплатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані в плати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані вплатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виєлімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуни-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення **здержати висилку журналів** ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заїснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.
Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ**
та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуни і Пластунки в Торонті!
**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

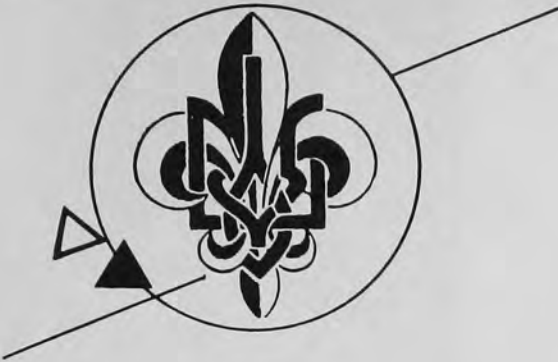
YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється 10 чисел у році
Видає Головна Пластова Булава.



З М І С Т

- | | |
|---|----------------------------|
| 2 Українка на провідному місці у війську | О. Кузьмович |
| 3 Володимир — постать на коні | Т. Сагайдаківська |
| Лиш біда, що ми не знаємо | Л. Хабурський |
| 4 Між життям і смертю | К. Сліпецька |
| 5 Висліди 6-го Конкурсу молодечої творчості в Австралії | Кореспондент |
| 6 Другий гетьманський скоб в Австралії | М. Лапка |
| 7 Про сяке і таке... Веселий куток | З однодн. ЮМПЗ "Мандрівна" |
| 8 ЮМПЗ-1982 — на весело День дружби | Трим Бульна |
| 9 Знайти "тропу" — це штука | Н. І. |
| 10 ЮМПЗ-1982 у знімках | ** |
| 13 Пригадаймо звичаї під Андріївський вечір | О. К. |
| 14 Фоторепортер питає | ** |
| Завтра рушати знов | Ю. Юрачківський |
| 15 Словник мудрої голоси | А. Вовк |
| 16 Хроніка | ** |
| 20 Спорт | ** |
| 21 Хроніка | ** |
| 22 Колядуємо (колядка "На radoшах заспіваймо") | ** |
| 24 Датки на прес-фонд і Замість квітів на могили | ** |

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Ярема Козак, дереворити Василя Перевальського, пл. вірл. Христя Юрчун.

● На обкладинці: Митрополит Мстислав і Митрополит Стефан відправляють молебень під час відкриття ЮМПЗ-1982

Мистецьке оформлення обкладинки і першої сторінки: ст. пл. Марійна Костів-Яворська

Редагує колегія
Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Дора Горбачевська

пл. сен. Юрій Данилів

ст. пл. Роман Ващук

пл. розв. Андрій Винницький

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

ст. пл. Всеволод Онишкевич

пл. сен. Олександр Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.



ЮНАК

ГРУДЕНЬ 1982

Ч. 12 (229) РІК XX

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Українка на провідному місці у війську

Звичайно у цій рубриці "визначних" подаємо нашим молодим читачам силуетки українців — визначних мистців, письменників, науковців, літераторів, винахідників.

Рідко буває, що можемо поінформувати про українців, що вибилися на передові місця у військовій службі, бо це не легко досягнути, будучи українцем.

Здається нам, однак, що про жінку-українку, яка б відзначилася в американському війську, ми ще досі в "Юнаку" не писали. Тому, думаємо, цікаво буде молодим читачам, а особливо читачкам, знати, що тридцятьтрілітня українка, Марія Матляк, якої батьки приїхали до ЗСА з переселеного табору в Німеччині, добула у так молодому віці ступінь майора у морській піхоті американської армії, а ще до того вона є лише однією з 60 жінок, що досягнули цей ступінь.

Марія Матляк жила з батьками в стейті Огайо, закінчила там з найкращими успіхами середню школу, а згодом університет із ступенем бакалавра психології. В 1972 році вона зго-



лосилася до військової служби в американській армії й перейшла школу для жінок-офіцерів у Вірджинії.

За останніх десять років М. Матляк відбула цілий ряд військових відряджень, адміністративних та вишкільних. Тепер вона працює на Перріс Айленді в Південній Кароліні в корпусі для рекрутів морської піхоти.

Здобуття ступеня майора в так вимагаючій і важкій частині американського війська вказує на те, що Марія має виняткові провідницькі здібності. Вона приносить славу українкам, як одна з багатьох жінок, що цей ступінь у морській піхоті досягнули.

Тому ми хотіли поінформувати про те наших читачів, які в більшості сьогодні таким званням не цікавляться, а вже зокрема не цікавляться ним наші дівчата.

О. К.



Пластун є ощадний...
— (4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303



хотіли гордитися тим, що найбільшу в світі ріку названо за войовничими українськими жінками з часів класичної Греції? Або, що славний український мореплавець у 1871 році дослідив дику орду в Новій Гвінеї та в інших у тому часі незнаних ще нікому місцях? Я думаю, що так. Але і цього ще замало, є мало амуніції для нашої гордості, яку ми можемо ширити між собою. Чи ви знали, що друкарні існували в Україні ще перед часом Федоровича? Чи ви знали, що в 1918 році заіснувався перший міжнародний поштовий контакт **літаками** поміж Мюнхеном, Львовом, Києвом і Харковом? Чи ви знаєте, що українці очолювали від початку розвиток ракетної технології аж дотепер. І чи вам відомо, що українець в компанії РСА винайшов, тепер широко вживаний, "мікро секрет", при допомозі старого українського мистецтва "емалю".

Це й багато більше ви можете вчитати в журналі "Скарби часу, мандрівка з минулого в майбутнє", що його роздано всім учасникам



на ЮМПЗ 1982. Лиш біда, що ми не знаємо того. Коли ви його вже читали, роздайте іншим. Коли ти виховник — уживай його в своїй програмі, а коли ти його не читав — зроби собі і нам всім прислугу і прочитай хоч одну чи дві статті. Повір мені, ти будеш захоплений!!!

СКОБ!

пл. скоб Любомир Хабурський



МІЖ ЖИТТЯМ І СМЕРТЮ



Від малої дитини я хворіла на астму. Це все почалось, коли ми з близнючкою сестрою мали всього вісімнадцять місяців і захворіли на звичайну перестуду. Моя близнючка видужала, а я далі хворіла. Щотижня возила мене мама до лікаря, і щойно через два місяці лікарі знайшли, що я маю астму. І це був початок моєї довгої й тяжкої хвороби. В цей час ми мешкали в бабусі й дідуся. Вся родина не спала ночами, бо мої атаки щодня гіршали й частіше повторювалися. Часом дідусь мене носив на руках аж до півночі, а часом тато, бо це була позиція, в якій мені було найлегше дихати. Аж щойно тоді, коли я дістала електричну помпу, тато й дідусь перестали мене носити, але часом мої атаки були такі сильні, що навіть і помпа не помагала.

Радили нам люди різних лікарів, які могли б допомогти мені, а тому, що мої атаки щораз гіршали, ми хапалися за кожного лікаря, включно з Сіднейськими і Брізбенськими. Ми об'їхали майже всю Австралію, шукаючи щастя.

У 1977-му році мене завезли до Алфред-лікарні, де я пробула сім місяців.

Я сьогодні хочу поділитися з вами своїм почуттям про те, як я була між життям і смертю. Це є таке почуття, ніби людина вмерла, а через деякий час вернулася до життя і може

розказати, що сталося, як вона почувалася і що вона бачила. Я вибрала цю тему тому, що мала таке почуття в моєму житті. У п'ятому місяці мого перебування в лікарні серце перестало битися, я перестала дихати. Лікарі сказали, що я була "клінічно мертва", цебто вмерла на пару хвилин. Коли це сталося, то за деякий час, я відчувала, що плаваю в повітрі й піднімаюся все вище й вище.



Було дуже тихо, і я почувалася спокійна. Тоді я зауважила, що дивлюся на себе згори, але лежу на ліжку і також бачу, як всі лікарі й сестри пробують мені допомогти, але в цю приємну для мене хвилину я хотіла, щоб вони мене лишили в спокої. І так, плаваючи в повітрі, незабаром я побачила браму, яка спочатку була невиразна, але потім прояснилася

світлом згори. Ця картина тепер була виразніша, і я знала, що те світло над брамою репрезентувало Ісуса Христа і що єдиним моїм бажанням в цю хвилину було побачити Його. Все інше довкола цієї брами було незрозуміле, але це мене й не цікавило. Якось я знала, що, як та брама відкриється, то я умру, але, як лишиться замкнена, то я далі буду жити. Після довшого часу я відчувала, що відходжу від цієї брами, аж раптом відчула, що вернулася назад на цей світ. Я розплющила очі й побачила декількох лікарів і сестер. Одна сестра стояла наді мною, і я потім зрозуміла, що вона мене питала: "Чи ти знаєш, хто я є?"

Я пригадала собі, що сталося, й зрозуміла, чому вона мене це питає. Я набрала сили і відповіла: "Так". Я була змучена, слаба й сердилася, що брама не відкрилася.

Пролежавши сім місяців у лікарні й перейшовши тяжку операцію, я вернулася додому й далі діставала такі самі атаки, як і перше. Щойно в 1979 році приятелька бабусі порадила нам, щоб ми поїхали до місцевості Маручідор, за сто п'ятдесят кілометрів за Брізбаном. Там мав бути лікар, який лікував природними ліками. Після довгих переговорів з батьками ми вирішили поїхати. Вибралися в цю далеку дорогу дідусь, бабуся і я. Ми їхали

ли від ранку до вечора протягом трьох днів і ставали тільки обідати й випростувати спину та ноги.

Приїхавши до Маручідор, ми стрінули лікаря, який був лагідний і дуже приємний. Від першого дня я почала брати по сімдесят капсулів вітамінів на день, і за тиждень моє горло дуже заболіло, але я була приготовлена терпіти, якщо це мало мені допомогти.

Кожних три місяці я мусіла залишати школу й їхати назад до Маручідор.

Хоч всі ці згадки мого минулого життя є неприємні, я ніколи не зможу їх позбутися, бо вони завжди будуть мене переслідувати.

Я вже скоро буду мати 15 років, я майже здорова, але я ще досить часто думаю про всі ті довгі дні в лікарнях і про мою змучену родину, яка, не зважаючи на працю й всі інші обов'язки, кожного дня відвідувала мене в лікарні. Згадуючи ці дні, мені стає дуже жаль себе, і я навіть не знаю, чому. Можливо, тому, що я була мала, не знала англійської мови й дуже боялася всіх, що були вбрані в білу одежу.

Катруся Сліпецька

Катруся Сліпецька — студ. 3-го курсу Школи укр-ва в Нобл Парку — одержала першу нагороду на конкурсі молодечої творчості, що закінчився літер. вечором 15-го серпня 1982 р в Мелборні.

Висліди 6-го Конкурсу молодечої творчості в Австралії



15-го серпня в Ессендоні біля Мелборну відбувся вечір учасників 6-го молодечого конкурсу на прозовий твір (оповідання, новеля, казка, гумореска, репортаж чи нарис, спогад та есей). У конкурсі брали участь дві групи щодо віку: від 12-ти років до 17-ти; і від 18-ти до 25-ти. Взяло участь дев'ять осіб, самі дівчата. А на вечір прибуло 5 осіб, бо дехто живе

На фото члени Літературно-мистецького клубу ім. Василя Симоненка в Мелборні разом з учасниками 6-го конкурсу молодечої творчості, що виступали на вечорі. Починаючи зліва, сидять молоді автори: Наталка Соловій, Ліліяна Сліпецька, Катя Сліпецька, Таня Рішнів, Катя Тнач. Стоять члени клубу: артист Юрій Михайлів, Кость Гіммельрайх, Анастасія Грушецька, Неван Грушецький, Боненна Коваленко, Дмитро Нитченко — голова клубу, Зоя Когут, Михайло Підріз та артистка Ірина Залеська.

Фото Євгена Стефіна та Юрія Михайлова.

в іншому стейті і не міг приїхати. Лише одна авторка приїхала з Нового Південного Велзу.

Спочатку учасники конкурсу прочитали свої твори, а потім голова Літературно-мистецького клубу Дмитро Нитченко прочитав вислід конкурсу, звідки довідуємося, що Жюрі, що складалося з членів Літературно-мистецького клубу ім. Василя Симоненка: Зої Ко-

гут, Боженни Коваленко, артистки Ірени Залеської, Анастасії та Невана Грушецьких, Люби Кириленко (малярка), артиста Юрія Михайлова, Михайла Підріза — під головуванням Дмитра Нитченка розглянуло всі твори й винесло присуд про нагороди та відзначення. По відкритті конвертів виявилось, що Першу нагороду (60 дол.) дістала студ. школи укр-ва Катя Сліпецька, 15 років, за оповідання "Між життям і смертю"; 2-гу нагороду — (40 дол.) дістала її сестра Ліліяна Сліпецька, 15 років, за оповідання "Моя пригода", третю нагороду (20 дол.) одержала студ. школи укр-ва Галя Денисенко, 15 р., з Сіднею, за оповідання "Золота медаль".

Із старшої групи 2-гу нагороду (40 дол.) дістала вчителька австралійських шкіл Катя Ткач, 24 р., за есей "Гуляй-поле".

Крім цього, були відзначені оповідання ще трьох учасниць, а саме: Наталки Соловій, 13 р., із школи укр-ва в Сіднею, за оповідання "Дарунок здоров'я", Тані Ріжнів, 12 р., учениці 6-ої класу укр. рідної школи в Нобл Парку, (Вік.) за оповідання "Новорічна несподіванка" та Галі Задорожної, 14 р., студ. школи укр-ва в Нобл Парку за оповідання "Лисенятко". Всі відзначені дістали також по 10 дол. для заохочення. Ще дві відсутні учасниці не були нагороджені, але їхні оповідання теж не позбавлені майстерности, але трохи слабші.

Маємо відомості, що Літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка незабаром проголосить 7-ий конкурс на молодечу творчість.

Ваш кореспондент

ДРУГИЙ ГЕТЬМАНСЬКИЙ СКОБ В АВСТРАЛІЇ



В Австралії вже другий раз розпочато ювілейні святкування Пласту. Перший раз, на Пластовій Оселі "Бескид" у Південній Австралії, відбулась ЮМПЗ 1871/72 у 60-річчя Пласту, а другий раз відбулась ЮМПЗ на Пластовій Оселі "Сокіл" у Вікторії, 70-річчя Пласту, від 24. 12. 1981 до 3. 1. 1982.

ЮМПЗ під гаслом "Одність і братерство" організувала КПС Австралії. Комендантом зустрічі був сен. Б. Бриндзя, а писаркою була ст. пл. Наталя Словачевська. Емблему ЮМПЗ виготовив сен. Василь Лабаз, а виставку пластових експонатів та історії станиць в Австралії зорганізував сен. Омелян Слободян.

У ЮМПЗ брали участь усі улади з станиць Аделаїди, Брізбену, Мелборну, Сіднею і Столичної Території Канберри. Із ЗСА був Начальний Пластун, сен. Ю. Старосольський, присут-

ність якого піднесла пластовий дух учасників надала ЮМПЗ "Одності і братерства".

Другого січня ц. р. після дефіляди, промов, відзначень та підвищень пластових ступенів Начальний Пластун іменував Андрія Ростека Гетьманським Скобом, з черги другим в Австралії і зі станиці в Аделаїді. Це була найзворушливіша хвилина не лише для Андрія, але для учасників табору ЮМПЗ, а для членів станиці в Аделаїді зокрема.

Андрій Ростек почав своє пластування у новацтві в Першому Гнізді "Карпатський Світ" в Аделаїді. Вже у новацтві Андрій виявив свої здібності в науці, музиці та пластуванні. В УПЮ виказав організаційний хист та виконував різні функції, одержуючи відзначення та похвали. А тепер він є членом УСП і зв'язковим в УПЮ, належить до Молодої Фамілії 3-го Куреня Лісових Чортів в Кодлі "Чорногора", і є керівником Ансамблю Бандуристів ім. Григорія Китастого.

Середню освіту закінчив у Скоч Коледж з предметом української мови до матури. За успішність з української мови при maturі Міністерство Освіти П. Австралії нагородило Андрія першою нагородою Т. Шевченка (Шевченко Прайс). Тепер Андрій є студентом четвертого року архітектури в Університеті Аделаїди.

Андрій Ростек не любить пересічності. Він змагав і змагає до кращих досягнень не лише в Пласті, а також в студіях і житті, щоб бути кращим за пересічність. Гратулюємо ст. пл. Андрію Ростекові за заслуженого Гетьманського

Скоба і бажаємо йому життєвих успіхів, бути кращим і понадпересічним. СКОБ, Андрію!

Аделаїда, П. А., 12. 8. 1982.

М. Лапка

Подаю лише для інформації, що в Південній Австралії українська мова є кредитованою від 1975 року. Українську мову вивчають в Українській Школі І. Франка Української Громади Південної Австралії. Першим Гетьманським Скобом в Австралії став Богдан Лапка, що одержав його з рук Начального Пластуна в таборі ЮМПЗ 1978 р. в Канаді.



Про сяке і таке...

● Редакція одноднівки ЮМПЗ довідалася, що комендант зустрічі має так багато помічників, що мусів скликати окремі сходи, щоб з ними заізнатися.

● Наш репортер довідався, що комендант зустрічі вимагає точних інформацій, де булава перебуває під час дня (але не під час ночі).

● Головний координатор здоровельної опіки пл. сен. О. Черник, Л. Ч. повідомив коменданта зустрічі, що в провіді ЮМПЗ — самі паралітики. Невідомо, чи здоровельна опіка має достатньо лікувальних засобів.

● Наш репортер почув між юначками таке: "За шість років таборування тут мені найбільше подобається".

● Вірлиці на ЮМПЗ зажурені: вони мандруватимуть зі скобами. На жаль, є 35 вірлиць і лише ДЕСЯТЬ скобів!

● Юнацький табір розташований в ново-розбудованій ділянці оселі — досить далеко від команди. Може з тої причини, учасники табору УПЮ-ів чекають на мандрівку, бо "буде нагода менше ходити".

● В новацькім таборі почули таку розмову:

Братчик: "Ну, як там тобі на таборі?"

Новак: "Добре".

Братчик: "Що робиш?"

Новак: "Тепер говорю з тобою".

● Всі вірогідні чинники ствердили, що в головного нервового судді загону "Червона Калина", пл. сен. Романа Комарницького, проблема: він не має, що робити. Закликаємо заїгн "Ч. К." знайти пл. сен. Комарницькому якусь роботу.

● В понеділок 16 серпня Адміністрація вирішила, що після відкриття ЮМПЗ — реєстрація не потрібна. І так в понеділок, перед реєстраційним шатром, стояли довгі черги.

● УПА очима советського офіцера:

На "Вовчій Тропі", інкогніто, перебуває советський офіцер. З приводу стратегії теренової гри в юнацькому таборі, він висловився критично щодо формування частин УПА. Редакція не поділяє опінії автора, але вважає необхідним надрукувати цю вістку в цій рубриці.

● Начальний Пластун підійшов до групи пластунок та й питає: "А ви звідки, подруго?". "З Торонта". "А... то не шкодить"...

З одноднівки ЮМПЗ ч. 3 п. н. "Мандрівка"

ВЕСЕЛИЙ КУТОК



З ХРЕСТОНОСЬКОГО ГУМОРУ:

Начальний Пластун про Орден: "...Добрий курінь, якби не був Чортом, то би став кандидатом"...

Підтримуйте пластове підприємство "Молюде Життя". Купуйте уділи, шері, штучи...

Перед відкриттям Зустрічі поважна сеніорка не витримала: "О Боже, ще я ніколи не стояла між Владикою і Чортом".

В підтаборі "Пластова сметана", що розміщений на горбочку, і де таборують члени КПС з різних країн, є один гуцул з Австралії: кажуть, що він нічого не робить, тільки завжди починає роботу дуже рано.

Представник Німеччини набрався між німцями всяких поганих звичаїв: він парадє тільки у повнім (дуже добре накрохмаленім та ви-прасованім) однострої.

Пластун з Аргентіни, пл. сен. Агрес, розв'язав міжнародну проблему і замешкав у великобританському шатрі.



ЮМПЗ - 1982

НА ВЕСЕЛО

ДЕНЬ ДРУЖБИ

З'їхались на "Вовчій Тропі"
подруги й друзі з Європи,
Амери́ки і Канади
себе краще запізнати.

Розділили по таборах,
назначили "по кольорах",
розігнали по лісах,
розійшлись на мандрівках.

І подумала булава,
що це не доцільна справа:
"В нас братерство тут мета —
а на це часу нема".

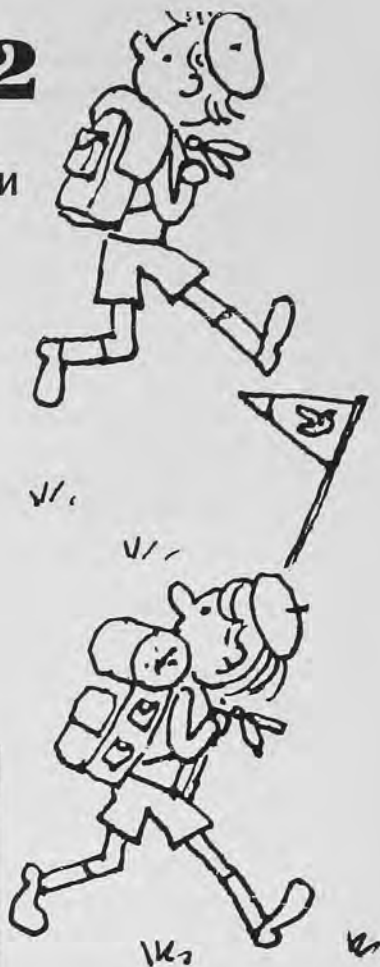
Радилися, говорили,
сперечались, ворожили,
щоб довершити мети —
заповіли "День Дружби".



"Ти юначка, я юнак,
мітинг ю из супер лак".

"Гей, гав ар ю, гарний друже,
сподобавсь ти мені дуже".

"Ти з Дітройту, я з Сідней,
дис табір є ей-окей".



День пройшов, немов стріла,
справжня там була дружба.
А вночі, як зійшли зірки,
танцювали на вечірці.

"День Дружби" наспів швиденько,
посходились всі раненько,
Рамовий порядок дня:
дійсна пластова дружба.

Знайомились, представлялись,
"по кольорах" пізнавались.
З боку слухали сеніори
різні там такі розмови:

"Ти Марічка, я Іван,
будем мати латс оф фан".

Раді подруги і друзі,
і вдоволена команда,
подають собі всі руки:
"Варта було тої муки!"

Трим Бұлька

Рисунки пл. сен. Яреми Козана

3 одноднівки ЮМПЗ ч. 3

Повідомляємо усіх учасників ЮМПЗ, що це не є правда, що комендант підтабору УПС є психіатр.

На дискусійному вечорі сеніорів вирішено відмолодити Пласт: викинути і зчеркнути з реєстру 2,555 сеніорів і старших пластунів. В цей спосіб пересічний вік пластунів знизиться з 45 років на 17.

Пластунки з Канади приготували програму Дня Дружби. На жаль, через це, що до цього вони вживали кольорів — десять відсотків юнаків (дальтоністів — “кольор бляйнд”) не могли взяти участи в грі.

Редакція одноднівки довідалася, що метою загону “Червона Калина” є дійти до Підгайців...

З одноднівки ЮМПЗ ч. 3 п. н. “Мандрівка”



Н. І.

Знайти „тропу“ - це штука

Не випадково свою статтю я так назвав. Справа в тому, що справді треба бути хоч частинно познайомленим з цією ділянкою, щоб подолати труднощі в цій штуці. Але по черзі.

Сама історія зближення мого до Пласту почалася дуже припадково. Отже, на одному з концертів молоді в залі концертній раптово почав дзвонити алярм. Звичайно, в першій хвилині це цікаве — бо незрозуміле, але з часом цей дзвінок почав перешкоджати у виконванні дальшої програми. Бачив я тоді, як один чоловік дряпається по кріслі та навіть стіні (був низького росту), щоб закрити власним вбранням дзвінок. Що ж — без повного успіху; отже, використовуючи своїх шість футів, я і він разом задержали ми цю машину.

Як пізніше виявилось, цей низький чоловік був знаменитою людиною з великим темпераментом, якого цікаві пригоди ніколи не оминали. Не думаю про них розписуватись, бо вони є точно зібрані в баяди, які співається ще на пластових “маланках”.

Загально кажучи, через Остапа (так називався знайомий з концертної зали) мої дороги прибували до Пласту та взагалі його життя. Чому так пізно? Що ж, я — це шістьфутувий, свіжо упечений емігрант, який з пластовим життям запізнався щойно в Канаді. Покищо ще з боку глядача. Час мені вернутися до теми та на властиву тропу.

Підглядаючи зустрічі вінніпезьких пластунів, зразу насунулося питання — як буде виглядати крайова або міжкрайова зустріч? Однак на цю відповідь не треба було довго чекати, бо наближалася Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч 1982 року. Постановив я їхати.

— Знаменита думка... але... де реальність?!

— Чим?

— Де взяти гроші? А про вільні дні вже не було й мови.

Мучило мене це аж до перших днів серпня. Кінець-кінцем одержав я сім вакаційних днів, та, як справжній козак, заладував я свого механічного коня і, покидаючи все, виїхав у дорогу, кінець якої при добрих обставинах мав наступити за два дні.

Міста й містечка минають скоро, вже й Торонто — то граничний переїзд. І тут настає трагедія. Бракує якогось то посвідчення, без якого не можна переїхати кордону. Почувши цю “вістку” після тисячів переїханих кілометрів, зрозуміло, нічого приємного не відчувається. В такому то настрої завернув я своє авто в напрямі Торонта. В першу чергу виглядало, що дуже дешево продав я свою шкіру, але це була маленька хмарка, яку вітер скоро розвіяв, бо вже в Торонті я довідався, що є надія бути на зустрічі.

Тут хочу подякувати усім, що приклали зусиль, щоб моя участь на ЮМПЗ здійснилася. Зокрема це відноситься до Пластової Станії міста Торонта та Української Еміграційної Служби.

Хоч з опізненням, то, однак, опинився я в межах ЗСА. Однак це був вже четвертий день моїх вакацій і часу залишилося дуже мало, тому збирав я всякі інформації — як їхати. Що ж — збився я з дороги — висновок простий — це справжня штука. “Тропив” я у цій “Вовчій Тропі” ще дві години, аж десь о півночі був вже на місці. Всюди темно, лише головна стійка доглядає засипляючого життя табору. Беру свій фотографічний апарат та заглиблююся в темінь таборової ночі. У першій хвилині здавалося, що все спить — але ні. Десь чути співи, десь дзвінко грає гітара, де-не-де блимає світло. Іду тихенько, щоб не розвіяти цієї сердешної атмосфери — от хтось іде.

Задержуюсь... Слухаю — це хлопець і дівчина проходяться під гармонію нічної тиші. Аж серце країлося, коли задивлявся я на любих мені дівчат і хлопців, яких приходилося мені частіше минати. Вирішив я подивитися, як виглядає життя в окремих куренях. Річ не була легкою, бо всюди стояла стійка — ну, й, очевидно, треба знати гасло. Користаючи з темноти, присів я біля одного куреня і... жду.

Ось хтось надходить, чую — гасло!

— Тихий ліс!

А у відповідь:

— Темний ліс!

Таким то чином заліз я до табору. Що далі — бачу порозставлювані шатра, тихо, хтось десь тихенько говорить — заходжу, коротка розмова, з якої довідуюсь, що зустріч знаменита, пластуни задоволені й міцно втомлені всякими заняттями. Не задержуюсь, іду далі, бо в пляні я мав відвідати свого товариша Любомира. Заходжу до адміністративного будинку з питанням, де можу зустріти свого товариша, який є кошовим хлоп'ячого табору. У відповідь чую: “То цей з бородою?” Кажу — “Так”. Ну, й на тому скінчилося, бо, як я зрозумів, надії, щоб його зустрінути того дня — розвіялися.

Тут зразу сунеться питання — чому?

Щоб на це питання відповісти, послужуся словами учасників. У першій мірі табір був закороткий, як брати до уваги вагу зустрічі. Це знову причинилося до того, що усі заняття треба було виконувати дуже скоро. Зрозумілим тоді стає, що не було нагоди добре подивитися довкола себе — а було всього багато прекрасного.

Залишив я адміністративний будинок з одною лише думкою — щось тут не так, й завернув у напрямі головної брами. Хоч це була друга година ночі, то тут життя не вмирало. На місці буде мені тут згадати тих старших пластунів, які вдень і вночі утримували порядок на зустрічі. Знаменитий “Рокі” (точного прізвища не знаю) був справжнім інформаційним центром ЮМПЗ-82 та за це йому подяка.

Була вже третя вночі, коли залишив я “Вовчу Тропу”, щоб скорим оком побачити Нью-Йорк. А вже по 7-ох годинах я був на зустрічі знову. Тут охопило мене повне зачаровання — табір віддихав повними грудьми; життя, розмови, співи, усі готуються до головної ватри.

Учасників багато — з Великобританії. Німеччини, Австралії, Аргентини, ЗСА, Канади та других держав. Програма знаменита, хоч, на мою думку, деякі її пункти повинні бути першими (серйозні), а деякі обмежені. Опускаючи ватру, чув я зимно в усіх своїх кісточках, та вірю, що не лише я, але всі загально грілися враженнями, рештками вражень з ватри.

Неділя — це вже останній день. Служба Божа й дефіляда. Що за кольоритність! Учасники в одностроях, серйозно переходять біля гонорової трибуни — і ось... кінець.

Усі складають свої шатра, прощаються, вимінюють адреси, деякі плачуть, обнімаються, ще інші жартують. Чути було, як прощальна хмара зависла над “Вовчою Тропою”.

Закінчуючи, можу сказати, що справді треба вміти читати тропи — тропи життя, молодіжного життя, у співпраці з іншими, щоб по них дійти до успіху, до мети, якою в 1982-у році була “Вовча Тропа”, ЮМПЗ, щоб подолати труднощі, вдати цю штуку.

Знаю, що таки знайшов я цю тропу — що нею є Пласт, що на ній варто залишитися, хоч проба не була легкою. Тільки — чи можна покладати надії на такого вітрогона, як я?



В мадори тохарок

Кејира



"C.B."



Піонерка



З ФОТО АПАРАТУ

З Аргентини і Німеччини





пригадаймо звичаї під Андріївський вечір



Не один раз ми писали на сторінках "Юнака" про андріївські звичаї та вірування, щоб допомогти нашим юначкам продовжувати плести їх, бо вони від давніх давен панували у нашому народі, а передусім серед нашої сільської молоді.

Андріївський вечір, повний чарів і таємничості, належав завжди молоді. У ньому дівчата й хлопці старалися заглянути у своє майбутнє та ворожінням довідатися про своє призначення, про свою долю. Вони вірили, що в той день і ніч ходить бог молодечого щастя, бог кохання, одруження, бог любови... Вірили, що через андріївське ворожіння вони дещо пізнають із того, що їх чекає. Тому Андріївський день і вечір 13-го грудня належав лише молодим дівчатам і хлопцям. Дівчата влаштовували вечорниці та запрошували хлопців, або й самі забавлялися ворожінням. Усі ворожіння були зв'язані з коханням й одруженням з хлопцями.

Багато з тих ворожінь були настільки зв'язані з побутом нашого села, що їх сьогодні ніяк не можна використати. Ось, наприклад, дівчата, щоб вгадати свою долю, виходили опівночі на ріг хати і прислухувались, з котрого кінця села чути гавкіт собаки — звідтіля мав приїхати суджений. Важко сьогодні нашим юначкам було б слухати за гавкотом собак у великому місті, правда? Також не легко перевести ворожбу, в якій дівчина йшла увечері до дерев'яного плота і рахувала кільці, кажучи "удівець-молодець", і коли останній кіл у плоті виходив на "удівець" — вірила, що вийде заміж за вдівця, а коли останній виходив на слово "молодець" — тоді за мо-

лодого. Де юначкам сьогодні шукати за дерев'яним плотом?

Зате можна й тепер переводити ворожіння з воском, де розтоплений віск дівчина виливає у миску холодної води, а коли віск стужіє, підносить і "відчитує", що він може представляти. Або можна ворожити й сьогодні, поклавши під одну тарілку обручку, під другу гілку ялички, а під третю крихітку землі. Дівчина, що вгадує, виходить за двері, а дівчата перемішують тарілки. Тоді кличуть її, а вона стає перед мисками і зі страхом кладе пальці на одну. Що вона найде під нею, така доля її зустріне. Обручка — це одруження, яличка — журливе життя, земля — це смерть.

Було також ворожіння голками, яке можна легко перевести. До миски, наповненої водою, пускає одна дівчина обережно рядочком дві голки. Коли голки плавають і зійдуться — дівчина з милим зійдеться, коли не зійдуться — дівчина зі своїм милим не зійдеться, а коли обидві голки підуть на дно — тоді обидвоє вмруть.

Можна спробувати ворожіння свічками. Колись уживали до того свічок з "клоччя" — але можна взяти також звичайні. Їх треба поставити близько поруч себе і засвітити. Коли свічки під час горіння похилияться до себе — тоді дівчина зійдеться зі своїм милим.

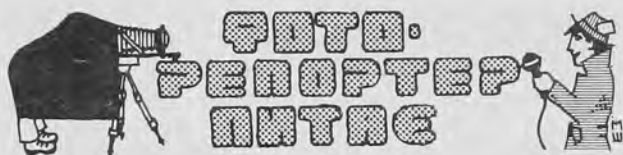
Колись дівчата вірили, що як на Андрія перед сном з'їли багато солоного, тоді вночі прийде "суджений" та напоїть. Цікаво, чи хтось сьогодні повірив би, що це допоможе? Але усі ті гарні андріївські звичаї в цей один вечір, так як у ніч Івана Купала, ще і сьогодні викликають якийсь таємничий чар, якого не хочеться позбуватися.



Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666





ЯКІ ВРАЖІННЯ З ЮМПЗ?



**Пл. прих. Юрій
Дякунчак, 13 р.,
Торонто, Канада:**

Це є моя перша Зустріч, а другий юнацький табір. Все було досить добре. Ми мали дві ватри з дівчатами. Відбули прогулянку до Адірондак автами. Наш гурток на

прогулянці загубився й ми блукали 4 години.

Дуже подобається мені відзнака Зустрічі, але було замало їсти.

**Пл. розв. Дорко
Гуль, 15 років,
Торонто,
Канада:**



Це моя перша Зустріч. Були гарні ватри. Теренова гра була дуже цікава. Я запізнав багато пластунів з інших місцевостей. Наша група мала прогулянку до Феров Лейк. Одне зле — було замало їди.



**Ст. пл. Ярема
Кучинський,
Нотінгем
Великобританія,**

Це моя перша Зустріч, хоч я вже був тут на Заг. З'їзді УСП і на вишколі нов. виховників три роки тому. Я приїхав тепер в гру-

пи 3-ох членів УСП, і 3-ох членів УПЮ. Був заскочений, що з'їхалось стільки пластунів, і то з цілого світу. Багато з учасників я вже знав з попередніх відвідин, але тепер нав'язав багато нових знайомств, в тому з пластунами з Австралії. Учасникам дуже подобались прогулянки і ватри. На великій ватрі я сидів з представницею естонських скавтів, пояснював їй поодинокі виступи, обмінювався відзнаками. Їй особливо подобалось, що на ватрі так вміло чергувались веселі точки з поважними, патріотичними. Я завважив, що юнацтво мало співало. Найбільше співали старші пластуни/-ки й сеніори. Хоч юнацтво не мало досить нагоди, щоб запізнатись з пластунами з-поза куренів зустрічі (так казали), на мою думку, Зустріч була дуже добре організована — все було продумане, скрізь був порядок.



ЗАВТРА РУШАТИ ЗНОВ

Літа — неспокійні коні —
Копитом об землю б'ють,
І лиш пуга зніміть і припони —
А зараз же рушать у путь.

А вершники тихо сядуть,
Поглянуть в далекий шлях:
Ще курява там позаду,
З передо неznана земля.

А місяць як зійде чистий,
Зійдуться до купи всі,
Згадають свій шлях тернистий —
І болі, і радості всіх.

Згадають живих і вбитих,
Згадають про піт і кров...
А потім... підуть спочити,
Бо завтра рушати знов.

19. 5. 1967



Юрко Юрачківський

(Автор цього вірша учень 9 класи десятирічки — Української школи ім. Івана Франка в Києві. Вона приміщувалася в домі колишньої військової школи ім. Галагана. В каплиці цього дому вінчався Іван Франко з Ольгою Хорунжинською, а в школі виховувалося багато визначних українців. Школа довго боролася з труднощами, щоб затримати в ній навчальну мову українську, але її зліквідовано. Автор пише поезії і короткі скечі з філософською за красою. На свій вік учень дуже поважний, він правнук Івана Франка).



А. Вовк

ВІДПОВІДІ ТА ЗАУВАГИ ДО СЛОВОГРИ Ч. 8 (ПРО ТВАРИНИ)

Правильні відповіді:

1B; 2F; 3C; 4U; 5E; 6D; 7A; 8I;
9G; 10J; 11K; 12L.

Зауваги і пояснення до деяких назв тварин:

1. Звірятко БУРУНДУК (chipmunk) не живе в Україні, тому назва запозичена.

2. Обидві назви БІЛКА і ВИВІРКА — правильні, але не "вевірка".

3. БОРСУК (badger) живе як в Україні, так і в Америці. Щоб полювати на борсуків, які проживають у норах, виплекано окрему породу собак з короткими, кривими ногами. Вона називається по-англійському dachshund (з німецького), по-українському ТАКСА (в Галичині також, з польського, "ямник").

4. ГЕПАРД (cheetah) — хижак, (predatory animal) — з родини котятчих, відомий як найшвидша тварина у світі.

5. ЇЖАК (hedgehog) — це колюче звірятко, що живе в Великобританії й Україні, але не в Америці. Тут зате живе подібна тварина з багато довшими шпильками, що зветься porcupine. Її українська назва є ЇЖАТЕЦЬ, але не "дикобраз", що є російське слово.

6. Американський РИСЬ (lynx) трохи відмінний від європейського. У півн. Америці є декілька видів рисів, з яких один має назву bobcat.

7. ОЛЕНЬ, як і deer, широкі назви, що можуть означати декілька видів тварин. Самиця оленя це ОЛЕНИЦЯ. Назва СЕРНА (також САРНА) стосується європейського оленя, що по-англійському зветься roe або roe deer. Самець серни називається СЕРНЮК (чи САРНЮК). Сернюки й олені живуть у Карпатах.

8. В англійській мові назва goat стосується як самця, так і самиці. Щоб їх розрізнити, вживають складних назв billy goat і nanny goat. В українській мові ЦАП, це лише самець, а самиця це КОЗА.

9. Звірятко гассон живе лише в Америці, Північній і Південній. Українська давніша назва ЯНОТ, тепер в Україні ЄНОТ. Північно-американський янот ще має назву ПОЛОСКУН тому, що він має звичку полоскати у воді свою їжу перед спожиттям.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНЬСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

ГОЛОВНЕ БЮРО

WARREN
26791 RYAN ROAD
WARREN, MICHIGAN 48091
JUST SOUTH OF 11 MILE ROAD
TEL.: 756-3300

DETROIT
7346 MICHIGAN AVENUE
AT TARNOW
DETROIT, MICHIGAN 48210
TEL.: 841-2390

HAMTRAMCK
11838 JOS. CAMPAU AVENUE
HAMTRAMCK, MICHIGAN 48212
TEL.: 891-4100

Українська Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ"

у Філадельфії
4814 N. Broad Street
Philadelphia, PA 19141
Phone: GL5-8770

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито	четвер 9 - 12
Вівторок 9 - 12	п'ятниця 3 - 8
Середа 3 - 8	субота 9 - 12

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

ХІРОНІКА

ЗІ ЩОДЕННИКА ТАБОРОВИНА

У суботу відбулося відкриття усіх таборів — новачок, нованів, юначок, юнанів і старших пластунів. В юначькому таборі учасників зустрічі поділено на курені. Мій курінь називається "Перемиський". В нашому курені всі кухні збудовано разом під дахом. Наші шатра ми розбили довкола кухні. Ввечері відбулася курінна ватра.

У неділю рано, околo дев'ятої години, розпочалася на головній площі дефіляда. Всі табори маршували довкола великої площі. Опісля піднесено прапори. Митрополити сказали проповідь і почалася Служба Божна. По Богослуженні усі помаршували до своїх таборів.

У наших курені розпочалися зайняття — гутірки. Впорядники давали нам гутірки про сигналізацію — морзетку, картографію — компас і про вузли. Потім ми з'їли вечерю і пішли на кошову ватру.

У понеділок рано, після сніданку, наш курінь пішов на велику площу, на якій є довкола бігня. На бігні було зазначено приблизно 65 метрів. Тут всі гуртки почали змагатися між собою. У деяких гуртках були всі швидкі бігуни й вони вигравали, а деякі не мали добрих бігунів і програвали. Мій гурток, на жаль, не виграв. Після бігання всі курені пішли до басейну на перегони у плаванні. Вода була тепла і всі дуже добре плавали. Найгірше плавали старші учасники. Цього разу мій гурток танок програв. Після плавання ми всі змучені вернулися до шатер на обід. По обіді старші пластуни "Чорноморці" пояснили нам правила їхньої теренової гри. У тереновій грі були три частини. В першій частині ми вправляли військові завдання. Наш гурток всі вправи правильно виконав і одержав нулі, тобто здобуті пунти. В другій частині гри впорядники поділили юнанів за їхньою вправністю, себто за кількістю здобутих нуль. У другій частині два гуртки мали підкрестися до місця, де були гранати й нулі. Але по дорозі була ворожа сторона. Мій гурток "вкрав" дев'ять гранат. Опісля нас ви-

брали до УПА. Почалася третя частина гри. Були чотири дружини: жовті й сині (повстанці), червоні й чорні (большевики й німці). Коженний грач мав склянку води, що представляла харч. Вороги партизанів мали воду розляти. Цллю нашої дружини було зайняти прапорці, що були сховані. Мені ця гра дуже сподобалася. По тереновій грі курені пішли до таборів на вечерю. Потім була ватра з юначками, а потім ми всі поснули.

пл. уч. Роман Геврик
З одноднівни ЮМПЗ ч. 3 п. н.
"Мандрівна"



ТАБІР "КРОК ВПЕРЕД"

Цього року на "Вовчій Тропі" знову відбулися пластові виховні табори від 3-го до 24-го липня. Наш табір юначок, під назвою "Крок вперед", перейшов "гаразд". Хоч ми підготовлялися до ЮМПЗ, нас було на таборі дуже багато, бо аж 106.



Ми будемо щоглу

Нашою коменданткою була пл. сен. Ніна Самокіш, писарем ст. пл. Арета Підвербецька, а бунчужною ст. пл. Натря Масник. В булаві були чотири подружки — ст. пл. Оленка Певна; ст. пл. Люся Сось; ст. пл. Іванка Сонік, а потім доїхала ще пл. вірл. Ксеня Зелик, що саме повернулася з поїздки в Україну. В другому тижні приїхали до нас пл. сен. Н. Соневицька і пл. сен. Л. Зелик, які нам помагали з майструванням. Вони вчили розві-

ра була дуже гарна, цікава й весела.

Третього тижня ми трохи більше працювали. Деякі юначки здобували іспити вмілостей, а дехто складав проби. Ми також мали прогулянки. Розвідувачки їздили на два дні до Гантеру, де вони ходили на німецький фестиваль. Там наш провід і члени булави купили собі гарні помаранчеві капелюшки з перами, а на капелюшку було написане кожне ім'я. Вони в них дуже оригінально виглядали.



Раннє піднесення прапорів

дувачок робити гарні гердани.

У першій тижні ми в більшості мали практичне пластування, піонерство та підготовку до іспитів умілостей.

Другий тиждень табору був частинно присвячений підготовці Дня Пластуна і ЮМПЗ. Ми почали вчитися купальських пісень під проводом подружки Люби Волинець.

Погода була дуже гаряча й було дуже душно, це нас трохи мучило й ми радо прохолоджувались у басейні.

На День Пластуна прихильниці й учасниці робили вензи, а вибрані розвідувачки показовий вправ. Ввечері ми мали ватру разом з юнанами. Ват-



На "Вовчий Тропі" перебував з нами молодий священник ст. пл. о. Андрій Чировський, Ч.Н. Із своєю дружиною, яка була медсестрою в шпиталику. Ми їх дуже полюбили. Отець Чировський був дуже товариський і все знаходив спільну мову з нами. Він мав кілька цікавих гутірок і навіть дав дуже смішний виступ на на-



Ми збудували на заняттях з піонерства маленьку браму

МИ ЗДОБУЛИ ВЕРХИ

В понеділок 16-го серпня ц. р. підтабсри вірлиць і снобів на ЮМПЗ пробудилися о год. 5-й ранку. Не довго тривало, щоб ми зібрали свій дводенний виряд і вирушили на площу, де чекали на нас два автобуси, які повезли нас до гірського парку в Адірондакс.

В часі їзди автобусом ми всі добре познайомилися, співали, жартували та оглядали чудові краєвиди. Заїхали ми до призначеного нам місця біля другої по полудні. Там уже на нас чекали подруги з куреня "Перші стени".

Отець ст. пл. А. Чировський і провід табору юначон прощає учасниць



Треба писати листа додому...

Скоренько ми розвантажилися й групами вирушили до місця нашого триденного табору. Це було біля т. зв. Марсі Дем, три милі від місця, де залишив нас автобус. Зайшовши на призначене місце, ми розтабурувалися на гарній, соняшній поляні й пішли помити ноги у гірському потічку.

Усі ми радо виконували завдання. Ми відразу відчули, що ми мусимо заслужити на довір'я проводу й булав, що ставилися до нас, як до зрілих пластунів — снобів і вірлиць. Кожна група знала, що має робити — варити вечерю, збирати дрова, чи будувати ватру.

Ввечері по офіційному відкритті та по вечері, друг "Барзі" Шморгай мав дуже цікаву гутірку про те, чого можна сподіватися в часі прогулянки, й дещо про першу допомогу. Нас усіх особливо цікавила інформація про гіпотермію. Існувала можливість, що на вершинах гір буде дуже зимно.

Друг Роман, який спав на тому місці попередньої ночі, розповідав нам



Провід табору УПЮ-ів на відвідинах у нашому таборі



Наш таборовий дебют

шій спільній ватрі. Він дуже гордився тим, що від новачтва, він щоранку табурував на "Вовчий Тропі".

Наш табір закінчився "гаразд". ("Гаразд" — це було наше улюблене слово цього року у таборі). Ми розпрощалися, але чомусь ніхто не плавав. Це, напевно, тому, що всі знали, що за три тижні ми знову побачимось тут на ЮМПЗ.

пл. розв. Натруся Леонард
18-ий Курінь УПЮ-он, Нью-Йорк.

про два напади ведмедів. По гутірці ми пішли скоро спати, щоб мати ранком силу лізти на вершини гір. Налякані розповіддю про ведмедів, ми поклали перед сном у ногах менажки і ложки, щоб в разі нападу могли наробити гамору.

Коли ми збудилися у вівторок рано, нам було дуже зимно й мокро.

День виглядав захмарений. На пораду подруги Терені, провід рішив, що підемо на гору Марсі — найвищий шпиль у Адірондакс.

Поділилися ми на сім груп. Групи перша й друга були ті, що люблять ходити снорим кроком, групи три й чотири ті, що середнім, а групи п'ять, шість і сім були для тих, що йдуть вигідним кроком. І так почали ми лізти на гору Марсі. Поволі погода змінилася. Вийшло сонце і незадовго ті, що були вбрані тепло, мусіли перебиратися. Мандрівна не була легка. Ішли ми довго, в деяких місцях

ми мусіли лізти по снахах і наменях ногами й рунами, але всі вилізли на самий вершок гори Марсі.

Хто не бував, то не може собі уявити того почуття, що значить вилізти на самий вершок! Легко вітрець повіває і людині здається, що вона на вершну світу!

Тут на горі ми відпочили, з'їли полуденон і знову групами "понотилися" надолину до нашого табору.

Вернувшись, ми купалися в озері. По смачній вечері ми мали гарну ватру, де усі гарно забавлялися. Це була найкраща ватра, на якій я колинебудь була. Я побачила, що не потрібно



Подруги з "Перших стег" відпочивають під час прогулянки. Перша зліва ксмендантна

пластунам перелицьованих телевізійних показів, ані англійських сучасних мелодій з українськими словами. Пісні на ватрі були народні, пластові й сучасні з України. Виступи були над-



Сноби і вірлиці ченають на автобуси, зліва: Марта Осман, подр. Натална Соневицька, Ліда Гавришнів, Любно

Хабурський і Мелася Соневицька



Сноби й вірлиці з проводом на горі "Марсі Дем"

звичайно оригінальні. Мені найбільше подобалася інсценізація, яку вионали сноби п. н "Попелюшка"

В середу рано по славному прорусі сноба Любомира ми скоро злігнували табір. Нам усім було сумно, бо справді добре нам тут було.

По закритті ми групами пішли до автобусів. По дорозі назад на "Вовчу Тропу" ми задержалися біля озера Кінгс Лейн, де всі могли скупатися у цьому гірському озері. По нупелі вступили ми до містечка Лейн Джорж на полуденон, а згодом повернулися на місце ЮМПЗ.

Я думаю, що цю нашу мандрівку сноби і вірлиці будуть довго пам'ятати.

Сноб!
пл. вірл. Натална Воронка
Ньюарн, Н. Дж.

ЮМПЗ - 1982

Цього літа я поїхала на Ювлейну Міжкрайову Зустріч, яка відбулася на "Вовчій Тропі". Нас було близько 1500 пластунів.

Приїхавши на "Вовчу Тропу", ми розтаборилися, ставили кухні і розпалювалися. Наш табір був на горбку в лісі і в нас було дуже багато шатер. До нашого гуртка прилучили юначок з Пассейну і ми собі дуже добре давали раду. Ввечері кожний курінь мав вогник і ми запізналися з іншими юначками.

У неділю рано була Служба Божя, яку відправив Митрополит Степан Сулик, а потім було відкриття ЮМПЗ-

Юначки виводять звичаї свята Івана Купала



ЮМПЗ для мене була дуже цікава. Я мала нагоду перебувати в таборі тільки два останні дні. Мені дуже подобалася Велика Ватра в суботу, як також показ звичаїв на Івана Купала.

За ті два дні я зустріла пластунів з інших країн, знов побачила моїх товаришок з минулих таборів Ми згадували спільне таборування, а ті спомини наші такі гарні.

У тих днях були на ЮМПЗ литовські та польські скавти. Вони були з нами, а на ватрі в суботу ввечері виступали та співали своїми мовами.

На другий день, в неділю, відправив Службу Божу єпископ Стемфорду Василь, а з ним було аж сімох священиків. Було присутніх дуже багато пластунів і гостей.

На закриття Зустрічі була дефіляда і все було так гарне, що глядачі будуть це довго пам'ятати.

ст. пл. Марта Беднарська



1982. На першій дефіляді ми дуже добре маршували, але цікаво було дивитися на таку кількість пластунів, зібраних на одній площі.

По полудні ми мали таборові заняття — письмові іспити. Гуртки змагалися проти себе. Ввечері були кошіві вогнини, на яких були веселі пунти.

Наступного ранку проголосили нам, що від 9-тої до полудня будемо мати спорт, а пополудні теренову гру. Наш гурток змагався у бігу й у відбиванці. Теренова гра мені дуже подобалася. При одному пунті були перегони. Ми вдавали звірів з Австралії: струсів, нєнгурів і плейтайфусів. На другому пунті ми мусіли збудувати вогонь і захист на ніч. При кожній точці ми діставали картки паперу, на яких були написані речі, що ми їх мали знаходити. Наприклад, золотий намінчик, жабу, гриб, нєнгуру тощо. Ввечері був змаг нуховарення. Кожний гурток дістав мелене м'ясо. Ми своє вимішали з одним яйцем, тертою булкою, цибулею і маргариною. До того ми подавали риж і смажені набачки. Наш гурток виграв друге місце на цілий ніш.

У вівторок ми продовжували спортові змагання, принашували кухню на спільну ватру (яка вдбулася в будинку, бо був дощ) і варили для новацтва їду. Ввечері прийшли на ватру хлопці і ватра дуже гарно вдалася. Друзі змагалися — хто найкраще вміє танцювати "гула-гула". Танож були дуже смішні виступи.

О дев'ятій годині рано другого дня ми попанували наплечники й автобуси нас завезли на т. зв. "Апалішіян Трейл". Ми перейшли п'ять миль і побачили багато краєвидів. Потім нас завезли автобусом на Пластову Оселю "Бобрівна". Там ми з'їли вечерю,



Юначки виводять хороводи Нупайла



Група юначок з Мареною

мали вечерню й всі дуже помучені пішли спати. Рано, по сніданку, нас автобусами повезли над велике озеро, де друзі з куреня "Чорноморці" мали для нас готову програму — вчили нас плавати на канойнах, показували нам вітрильники, "снуба дайвінг" та інше. Ми всі плавали, опалювалися і їли там полуденок.

Як ми вернулися на "Вовчу Тропу", мали вогник і пішли скоро спати.

В п'ятницю цілий ранок була проба на таборове Свято Нупала. По полудні був день дружби. Нам зробили спеціальну теренову гру, де ми ходили від пункту до пункту й пізнавали людей. На однім пунті мені дали пів карти і назвали знайти хлопця, що мав другу половину карти. Цей хлопець мав бути моїм товаришем на вечері. Знайти того хлопця не була легка справа й мені не вдалося його знайти. У суботу рано були фінали спортових змагань. Мій гурток виграв бронзову медалю у плаванні. По полудні був мистецький виступ, а ввечері велика ватра, на якій було 2500 людей. Пластун з Австралії мали дуже смішний виступ. Тому, що Австралія на другім боці сві-



Юначки приглядаються ватрі



Змагання в нуховаренні в таборі юначок

ту, вони ходили задом. А о. Андрій Чировський мав показ про "Життя в Пласті і як його оминати". При кінці висвітили дуже цікаві знімки з минулих ЮМПЗ і навіть з початку нашої ЮМПЗ-82.

В неділю була Служба Божа, потім закриття ЮМПЗ-82, а потім друга де-

філяда, на якій ми вже трошки краще маршували. На терені таборів заборонили їздити автами, але зате часто було видно, як їздили такими автами, що ними їздять на площі гольфа.

Я довго буду пам'ятати цю зустріч і довго буду пам'ятати образ Митро-

полита Сулина в мітрі й повних ризах, коли його везе пл. сен. А. Ласовецький таким маленьким автом, що їздять на гольфовій площі.

З цього ЮМПЗ буду мати приємні спомини.

пл. уч. Лада Галій,
Ньюарк



СПОРТ



Дев'ятий Спортивно-Вишкільний Табір ім. пл. сен. Дмитра Яціва 1982 р.



Комендант СВТ пл. сен. Нестор Нитка

з нитцею квітів,
яку дістав на закінчення
табору

Від 24-го липня до 7-го серпня 1982 року відбувся на оселі "Вовча Тропа" популярний Спортивно-Вишкільний Табір, що його зорганізував загін "Червона Калина". Табір начислював 100 учасників і 23 булави й інструкторів. Відбулася Таборова Олімпіада і запланована спортова програма та тра-

диційні таборів вечірні — одна з них маснарада. Отаманом табору був пл. сен. Нестор Нинна, а осавулом пл. сен. Мирон Лозинський. Тут треба пригадати всім, що в 1983 р., себто на другий рік, буде вже десятиліття СВТ і вже почалася підготовка до цього ювілейного табору.



Змагання у плаванні



Хорунжі Спортивно-вишкільного табору відходять після



вивішення прапорів



Чаші для першунів табору



Учасники СВТ на спортивній площі при заняттях



Гурток учасниць СВТ після його закінчення



ВИСЛІД ТЕРЕНОВОЇ ГРИ ТАБОРУ ЮНАЧОК:

● **Перше місце:** Гуртон ч. 53 (пл. роз. Т. Коломиєць, пл. роз. Христя Назаревич, пл. роз. Тереса Куріца, пл. роз. Ронсоляна Рихтицька, пл. уч. Христя Гриців, пл. уч. Оріся Зубрицька, пл. роз. Наталка Анастас, пл. роз. Таня Бунік).

● **Друге місце:** Гуртон ч. 90 (пл. уч. Патріна Гронь; пл. уч. Ніна Пясецька; пл. прих. Рома Смолинська; пл. уч. Марта Манарушна; пл. уч. Наталія Кассараба. пл. уч. Ксеня Витвицька; пл. уч. Рената Бейгер; пл. уч. Адріана Прак; пл. уч. Ляріса Івасів; пл. уч. О. Хвесик; пл. уч. Катруся Грецишин).

● **Третє місце:** Гуртон 69 (пл. роз. Христя Анрушків; пл. роз. Богданна Кальба. пл. роз. Ксеня Козак; пл. роз. Зіна Козак; пл. роз. Ляріса Козак; пл. роз. Дарна Конопада; пл. роз. Адя Ляш; пл. роз. Уляна Ременюк; пл. роз. Надя Шевчун).

ВИСЛІД ЗМАГУ КУХОВАРСТВА В ТАБОРІ ЮНАЧОК (ВІВТОРОК):

● **Перше місце:** Гуртон ч. 68 (Пл. роз. Оленка Виницька; пл. роз. Надя Дамрат; пл. роз. Сузанна Камінецька; пл. роз. Ліда Куліш; пл. роз. Меланія Павлів; пл. роз. Таня Хомин; пл. роз. Оленка Цехмістра; пл. роз. Оля Дзєрович; пл. роз. Оля Ковалів).

● **Друге місце:** Гуртон ч. 87.

● **Третє місце:** Гуртон ч. 91.

ВИСЛІД ЗМАГУ КУХОВАРСТВА В ТАБОРІ ЮНАЧОК (ЧЕТВЕР):

● **Перше місце:** Гуртон ч. 47 (Пл. роз. Аня Сілецька; пл. роз. Ірина Оринчан; пл. роз. Ксеня Кольцо; пл. роз. Адріана Шуст; пл. роз. Оля Терпиляк; пл. роз. Адя Петрина; пл. роз. Ліля Річнер; пл. роз. Христя Небеш; пл. роз. Марта Лис; пл. роз. Надя Пална).

● **Друге місце:** Гуртон ч. 82.

ВИСЛІД ТЕРЕНОВОЇ ГРИ ТАБОРУ ЮНАКІВ

● СТАРШІ ЮНАКИ:

● ДРУГИЙ КІШ



Мсце в коші	Гуртон	Набої (точки)	Місце Стар. юн.
1.	Месники — 1 (сині — УПА)	236	1
2.	Месники — 4 (сині — УПА)	161	6
3.	Сивуля — 4 (жовті — УПА)	151	10
4.	Бескид — 1 (чорні — німці)	142	11
5.	Месники — 2 (сині — УПА)	135	12
6.	Сивуля — 2 (червоні — совети)	128	13
7.	Сивуля — 1 (жовті — УПА)	122	15
8.	Месники — 3 (жовті — УПА)	114	16
9.	Бескид — 2 (червоні — совети)	96	18
10.	Сивуля — 3 (чорні — німці)	92	19
11.	Бескид — 3 (чорні — німці)	90	21

● ПЕРШИЙ КІШ

1.	Дзвони — 2 (сині — УПА)	195	2
2.	Дружинники — 3 (жовті — УПА)	191	3
3.	Підкарпатський — 2 (червоні — сов.)	186	4
4.	Підкарпатський — 4 (сині — УПА)	173	5
5.	Дзвони — 1 (сині — УПА)	161	6
6.	Дружинники — 1 (жовті — УПА)	156	8
7.	Підкарпатський — 1 (жовті — УПА)	153	9
8.	Дзвони — 4 (чорні — німці)	124	14
9.	Дружинники — 2 (чорні — німці)	104	17
10.	Підкарпатський — 3 (червоні — сов.)	92	19
11.	Дзвони — 2 (чорні — німці)	72	22

● ТРЕТІЙ КІШ

1.	Гайдамаки — 3 (сині — УПА)	205	1
2.	Лемківський — 1 (сині — УПА)	171	4
3.	Лемківський — 3 (чорні — німці)	160	6
4.	Гайдамаки — 1 (сині — УПА)	155	8
5.	Сторчанівці — 3 (червоні — совети)	126	11
6.	Лемківський — 2 (жовті — УПА)	119	12
7.	Лемківський — 4 (чорні — німці)	112	13
8.	Сторчанівці — 1 (жовті — УПА)	110	14
9.	Гайдамаки — 2 (жовті — УПА)	102	16
10.	Сторчанівці — 4 (червоні — совети)	79	19
11.	Сторчанівці — 2 (чорні — німці)	78	20
12.	Гайдамаки — 4 (чевоні — совети)	58	21

● МОЛОДШІ ЮНАКИ:

● ЧЕТВЕРТИЙ КІШ

Мсце в коші	Гуртон	Набої (точки)	Місце Стар. юн.
1.	Галайда — 1 (жовті — УПА)	190	2
2.	Сіроманці — 3 (жовті — УПА)	174	3
3.	Перемиський — 2 (сині — УПА)	161	5
4.	Перемиський — 1 (чорні — німці)	157	7
5.	Сіроманці — 2 (сині — УПА)	132	9
6.	Галайда — 3 (червоні — совети)	131	10
7.	Перемиський — 3 (червоні — совети)	103	15
8.	Сіроманці — 1 (сині — УПА)	101	17
9.	Галайда — 2 (чорні — німці)	93	18



Підпалення ватри в таборі юнаків

КАРТОГРАФІЯ

Перше місце: Дзвони — 3, Клівленд
Друге місце: Беснид — 3, Нью-Йорк
Третє місце: Гайдаманки — 1, Ньюарк
Четверте місце: Сіроманці — 1, Оттава

ПІОНЕРСТВО

Перше місце: Дружинники — 1, Ньюарк
Друге місце: Беснид — 1, Торонто
Третє місце: Гайдаманки — 4, Клівленд
Четверте місце: Галайда — 2, Нью-Йорк



Комендант табору юнаків пл. сен. Петро Солодь знайомиться з учасниками

“ТАМ, ДЕ ЗІРКИ МЕРЕХТЯТЬ”

Під такою назвою відбувався пластовий табір УПН-он у Грефтоні, Онтаріо, Канада. Почався він 17-го липня ц. р. Коменданткою була ст. пл. Лілія Лижник; ст. пл. Олена Мацьків — писар; ст. пл. Сяня Федаш — бунчужна. Взяли вони на себе мозольну працю, два тижні опікувалися 70 новачками, поділивши їх на десять роїв з сестричками для кожного роя, які займалися новачками кожного дня і ночі.

Табір цей відбувався серед гарної природи й гарної погоди. Кожен день проходив за гаслом. На кожен день було інше гасло. Програму провід приготував собі заздалегідь. Були звичайні пластові заняття, як у літніх таборах, але цим разом вибрані гасла давали свої цікаві висліди. Ось

наприклад, день під гаслом “Переворот Плянети” всі новачки переживали дуже виїзтно, з великим гумором питалися одна одну: “Куди ти йдеш?”, “Що тепер є — снідання чи вечеря?” — бо так мінялися таном роздача харчів у їдальні. Але на кінець кожного дня по вечірній молитві, по пісні: “Сині Дзвіночки...” всі новачки дуже добре спали, як по нупелі.

Один рій “Ластівки” вже першого дня таборування заспівав мені пісню “Сині дзвіночки молитву дзвонять, Складім в молитві щирі долоні. Ніч проминула і сонце світить; Вислухай, Мати, що просять діти: Нехай цей вітер, що в хмарі лине, Принесе запах квіток Вкраїни. Нехай ця днина додасть нам сили, Щоб ми Вкраїну завжди любили”...

СИГНАЛІЗАЦІЯ

Перше місце: Піднапатський — 4, Рочестер
Друге місце: Сивуля — 2, Філадельфія
Третє місце: Гайдаманки — 3, Гартфорд
Четверте місце: Сіроманці — 2, Пассейн

ВПОРЯД

Перше місце: Піднапатський — 2, Нью-Йорк
Друге місце: Месники — 1, Чікаго
Третє місце: Лемнівський — 1, Вашингтон
Четверте місце: Галайда — 1, Чікаго

Комісія для оцінки змагу, проголошеного Головними Булавними Уладу Пластових Юначок і Юнаків у 70-річчя Українського Пласту, перевірила виготовлені праці і повідомляє, що у змагу взяли участь лише 4 курені юначок та один курінь юнаків — усі із США.

Оціночна Комісія подає такий вислід:

Улад Пластових Юнаків

1-ше і єдине місце 49-ий Курінь ім. Дмитра Вітовського з Трентону.

Улад Пластових Юначок

1-ше місце 18-ий Курінь ім. Олени Пчілки — Нью-Йорк;

2-ге місце 30-ий Курінь ім. Олени Пчілки — Нью-Йорк;

3-тє місце 2-ий Курінь ім. Лесі Українки — Нью-Йорк;

4-тє місце 40-ий Курінь ім. Оксани Лятуринської — Вашингтон.

Першуни змагу дістануть трофеї на місцях свого осідку.



Виконання цієї пісні було з дуже доброю динцією і з певним переживанням зрозумілих для них слів! Їхні сестрички на таборі — пл. юн. Рома Джулинська і пл. юн. Таня Снігура — опікувалися роєм “Ластівки”, але властивою сестричкою їхньою у Пласті є ст. пл. Мотря Ільницька, яка дбає постійно про свої “ластівки”, про їхню українську мову, в тому беручи під увагу систему виховної організації Пласту. На одному вогнику була також дуже цікава програма з піснями, які звучать у пластових таборах завжди, бо пісня — це душа народу. У висновку життя в таборі новачок “Там, де зірки мерехтять” зродились рядки:

Дивімся на хмари,
там птахи завжди гомонять
своїм летом над нами;
там уся їхня радість
у звуках, в єднанні з піснями,
як у пластовім літнім таборі,
є завжди пісня з новачками.



Марія Павлішин

КОЛЯДУЄМО...



19. НА РАДОШАХ ЗАСПІВАЙМО

vivo

На ра-дошах за-спі-вай-мо!
Я- ви-лась нам бла-го-дать з не-
бес! Бог нам на-ро-див-ся з Ма-рі-ї
Не-по-ро-ч-но-ї Лі-ле-ї. У ми-рі для
нас. У ми-рі для нас.

Ти Йосифе, з нами торжествуй!
Ти Давиде, разом празникуй!
2. Це для нас всіх Гість дожданий
Месія з неба нам даний —
Так сказав пророк. (2)

Від сходу поспішаючи,
У Вифлеєм прибуваючи:
2. Злото, ладан і миро в дарі
Смирно перські приносять царі
Цареві небес. (2)

У вертепі на сіні лежить,
Боже Дитя від зимна дрижить.
2. Там пастирі поклін віддали,
На сопілках грали, грали
Весело Йому. (2)

І ми Богу хвалу віддаймо,
Родженному пісню співаймо:
2. Щоб дозволив нам раювати,
З янголами прославляти
Нам Його повік. (2)

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

Провід Спортивно-Вишкільного Табору на "Вовчій Тропі"
влітку 1982 року, ім. пл. сен. Дмитра Яціва, склав — як
кожного року — 50 дол. на Пресфонд "Юнака".

В подяці за переслання відзначки "Школи Булавних"
ст. пл. Андріяна Мельничин склала 10 дол.
на Пресфонд "Юнака".

Щиро дякуємо!!!



АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня
і крамниця гарних подарунків, але також
справжній осередок обслуги українців
Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.



ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9 Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК",
ціна \$7.00 з додатком коштів
пересилки.

ЄДИНА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST COMPANY LTD.

2299 Bloor Street West — Toronto, Canada M6S 4T2

Tel.: (416) 763-2291 — 766-3342

приймає вклади і ощадності, платить найвищі
відсотки, дає позики особисті і мортгеджові,
приймає і реєструє пенсійні пляни і на нові
доми (RRSP and RHOSP)

Полагоджує всі банкові операції — приймає
домашні рахунки (телефони, електрика і т. п.)

Завідуює спадками і довіреннями (траст).

Управитель: Богдан Мындюк

ДАРУНКОВІ ПЕРЕДПЛАТИ "ЮНАКА"

До 15 жовтня 1982 р. отримали ми 2 дарункові
передплати "Юнака" від:

пл. сен. Орести Родиню — (1 передплата),
пані Оленни Стадник — (1 передплата).
Обидва жертводавці з Едмонтону (Канада).

ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЩИРЕ СПАСИБИ!



СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 15 ЖОВТНЯ 1982 РОКУ

Нанада:

Замість квітів на могилу (див. посмертні згадки) \$25.00

США:

Провід Спортивно-вишкільного табору у 1982 році
"Вовча Тропа" \$15.00

Ст. пл. **Адріана Мельничин** (Френкфорт, НІ) \$220.00

Замість квітів на могили (див. посмертні згадки) \$170.00

Датки на фонд пласт. видань (див. посм. згад.) \$480.00

Разом пожертв на суму: \$480.00



В пам'ять

бл. п.

СТЕПАНА ІВАСІВКИ

склав на пресовий фонд "Юнака" \$100.00

пл. сен. **Роман МИКИТА**, ЛЧ.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

ЛЕОНТІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО

склали на пресовий фонд "Юнака" \$10.00

пл. сен-ри **Люба і Михайло Пеманські**.

Замість квітів на могилу

св. п.

ПОБРАТИМА ІВАНА ТИКТОРА

— старшини УСС, УГА —

складають на фонд пластових видань \$25.00

Минала і Ярослава Хархаліси

(Торонто, Канада).

Замість квітів на могилу

бл. п.

АННИ ФЕДУН

— Матері нашої подруги, пл. сен. **Ольги Логвиненно**,
і Бабуні подруг: ст. пл. гетьм. вірл. **Дарусі Градюк**,
пл. розв. **Ганнусі Градюк** і новачки **Лесі Логвиненно**
складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака".

Старшина Пластової Станиці
в Едмонтоні

Замість квітів на могилу

св. п.

МАРІЇ ГУНЧАК

— Матері нашої членки **Орисі Паславської**,
складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"
28-ий Курінь УПС-он, "ВЕРХОВИНКИ"

Замість квітів на могилу

бл. п.

СТЕПАНА СЛЮСАРЧУКА

склали на фонд Пластового видавництва:

По 20.00 дол.: **Д. і М. Наконечні**, **О. Янкевич**.

По 10.00 дол.: **Б. і Р. Андрушків**, **Я. Козак**, **С. і І. Ко-**
роль, **Р. Недзвєцька**, **Д. Ременюк**, **О. Тнчакун**, **Я. Тнчакун**,
Б. і Д. Федорчук, **М. Цісарук**.

По 5.00 дол.: **В. Бобяк**, **К. і С. Кобаса**, **М. Мартинюк**.

Разом: \$145.00

У світлу пам'ять

інж. РОМАНА ВОЙТОВИЧА,

батька нашої подруги **Лялі Войтович**,
члени куреня УСП-он "Ті, що греблі рвуть"
складають 50 дол. на пресфонд "Юнака".

У світлу пам'ять

інж. РОМАНА ВОЙТОВИЧА,

батька дорогої мені співробітниці на юнацьких
вишколах — ст. пл. **Лялі Войтович**
складаю 10 дол. на Пресфонд "Юнака".

пл. сен. **Христя Навроцька**

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

ОЛЕКСАНДРИ ДМИТРІЮК

склала на руки Родини Покійної \$25.00

ЄВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК,

директор Пансіону ім. І. Франка в Торонті.
Родина Покійної переслала гроші на пресовий фонд
"Юнака".

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. **ОСИПА ТОПОРОВИЧА**

склали на виховні цілі Пластової Станиці в Ньюарку
\$250.00

д-р **Ірина і Михайло Біленькі**.

Хто з Вас подорожує

• літаком • кораблем • поїздом • автобусом
у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради

в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.

Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ЧІКАГО**

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2

Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Cawthra Road (біля Української
Католицької Церкви,

Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario

Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання помагати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!



**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні
запрошення
- фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,

учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКІЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:
YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50



СИНИЦЯ



СОЛОВЕЙ



ЛАСТІВКА



ПІДСНІЖНИК



БАРВІНОК



ФІЯЛКА



БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.



БОРСУК



ІЖАК

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплатуйте свої журнали!



КАЖАН



БОБЕР

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новачоків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;



САЙГАК



ЛИС

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ ПЛ. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

Має на складі

**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ ПЛ. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
ПЛ. ПІДРУЧНИКИ**



РИСЬ



ЗАЄЦЬ

2199 Bloor St. West M6S 1N2
Пл. станіцям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.



ВЕДМІДЬ



ВОЇК



КОБРА



ОРЕЛ



СОКІЛ



ГОТУР



ОЛЕНЬ